

SPOŁECZNOŚĆ STUDENCKA I ABSOLWENCI

STUDENCI I ABSOLWENCI*

STUDIA STACJONARNE

Ogólne zasady rekrutacji na studia wyższe w szkołach podległych na początku lat osiemdziesiątych Ministerstwu Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oparte były na ustawie o szkolnictwie wyższym z 5 listopada 1958 r.¹ i corocznie były

* Prezentowane opracowanie oparte zostało w głównej mierze na zestawieniach statystycznych sporządzonych przez poszczególne dziekanaty. Autorzy pragną podziękować kierowniczkom dziekanatów: mgr Dorocie Gawędzie, mgr Wiktorii Knap, Elżbiecie Popadyn i Iwonie Heredzie oraz osobom z nimi współpracującym. Szczególne podziękowania należą się pracownikom z Działu Dydaktyki, a zwłaszcza kierownicze mgr Teresie Tatarze. Materiały opracowane przez ten Dział, dotyczące statystyk ogólnouczelnianych, zostały udostępnione autorom i wykorzystane w niniejszym opracowaniu. Wykorzystano także szereg luźnych materiałów i dokumentów zgromadzonych w Dziale Dydaktyki, które nie posiadają żadnych sygnatur i oznakowań. Z tego też powodu aparat przypisowy został ograniczony do niezbędnych i możliwych odsyłaczy.

¹ Dz.U., 1973, nr 32, poz. 191.

modyfikowane szczegółowymi rozporządzeniami wspomnianego Ministerstwa. Rekrutację w poszczególnych uczelniach przeprowadzały uczelniane i wydziałowe komisje rekrutacyjne powoływane początkowo przez rektorów, a następnie przez rady wydziałów i senat. Pod koniec lat osiemdziesiątych kompetencje te przywrócono rektorom.

Przy przyjęciach na studia w dalszym ciągu obowiązywała zasada przeliczania wyników egzaminów w dwunastopunktowej skali, zaś przy egzaminach z języków obcych moc prawną miała czteropunktowa skala ocen. Praktycznie do 1987 r. istniała możliwość uzyskania tzw. punktów preferencyjnych. W pierwszej kolejności przyznawano je za pochodzenie chłopskie lub robotnicze (maksymalnie 5 punktów). Można też było je uzyskać za oceny na świadectwie dojrzałości (maksymalnie 3 punkty) i za dobre wyniki w ostatnich trzech latach nauki w szkole średniej. Przyznawane były też punkty z racji odbytej służby wojskowej lub za najmniej trzyletni staż pracy zawodowej. Laureaci olimpiad i konkursów przedmiotowych mogli być zwolnieni z egzaminu wstępnego lub z egzaminu z przedmiotu zgodnego z profilem olimpiady. Limit przyjęć „olimpijczyków” określało Ministerstwo. Na podstawie rozporządzenia ministra z 28 lutego 1981 r. zlikwidowano przyjęcia na studia wyższe bez egzaminów wstępnych prymusów szkół średnich.

Bez dalszego postępowania kwalifikacyjnego, jedynie na podstawie zdanego egzaminu przyjmowano żołnierzy, którzy przed odbyciem służby wojskowej zdali egzamin do tej uczelni, lecz nie zostali przyjęci z braku miejsc, jak i uczestników 10-miesięcznych hufców pracy. Od 1984 r. uprawnienia te przysługiwały także kandydatom na studia nauczycielskie, którzy co najmniej w czasie nauki w szkole średniej zamieszkiwali na wsi lub w małym miasteczku. Generalnie – z dalszego postępowania kwalifikacyjnego zostali zwolnieni kandydaci, którzy w trakcie egzaminu wstępnego uzyskali średnią ocen minimum 4,25.

Po uchwaleniu przez Sejm ustawy o szkolnictwie wyższym 4 maja 1982 r. rozpoczęto prace nad modyfikacją systemu rekrutacji na studia wyższe². W 1984 r. zakończone zostały konsultacje społeczne, które wykazały konieczność opracowania diametralnie nowego sposobu i systemu rekrutacji, uwzględniającego aktualne zapotrzebowanie gospodarki i kultury narodowej. Do czasu opracowania nowego modelu w roku akad. 1985/86 przeprowadzono rekrutację na podstawie zarządzenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 31 grudnia 1984 r.³ Zgodnie z nim zwiększona została np. grupa zwolnionych z postępowania kwalifikacyjnego o kandydatów będących sierotami lub wychowankami domów dziecka, a w przypadku studiów nauczycielskich także instruktorów ZHP legitymujących się pozytywną opinią Chorągwi Hufca. Zwolnienie z egzaminu lub zaliczenie jednego z przedmiotów przysługiwało tylko laureatom olimpiad stopnia centralnego. Uczelnie zyskały możliwość organizowania tzw. semestru zerowego dla kandydatów wytypowanych przez organizacje młodzieżowe, po zaliczeniu

² Dz.U., 1985, nr 42, poz. 201.

³ Dz.Urz. MNSWiT, 1984, nr 9, poz. 42.

którego przyjmowani byli na studia. Kandydaci ze zdanym egzaminem, dla których zabrakło miejsc, mogli być kierowani przez uczelnię do rocznej pracy połączonej ze studiami zaocznymi na I roku, po zaliczeniu którego przenoszani byli na studia stacjonarne.

Dokonane zmiany miały także na celu ograniczenie zasady przyznawania punktów preferencyjnych. Punkty za pochodzenie można było uzyskać jedynie pod warunkiem podjęcia studiów na jednym z 11 kierunków wyznaczonych przez Ministerstwo, z których tylko historia znalazła się w programie kształcenia w krakowskiej WSP. Natomiast wszyscy kandydaci mogli otrzymać punkty za wyniki w nauce w szkole średniej. Zasady przeliczania ocen na punkty nie uległy zmianie. Jednocześnie uczelnie zostały zobowiązane do organizowania dla kandydatów bezpłatnych kursów przygotowawczych. Uczestników tych kursów typowały szkoły średnie i kuratoria, zgodnie z rozporządzeniem ministra z dnia 26 maja 1984 r.⁴. Uczelnie miały także obowiązek udostępniania pytań egzaminacyjnych z ubiegłych lat. W związku z przygotowaniem projektu docelowego, wprowadzone zmiany miały tylko charakter tymczasowy.

Istotne zmiany w systemie rekrutacji⁵ dokonane zostały w 1986 r. Powołane przez Ministerstwo Centrum Konsultacyjne i Badawcze ds. Rekrutacji na Studia Wyższe, opracowało projekt, który został rozesłany do uczelni celem konsultacji. Ogólne zmiany zawarte w projekcie miały na celu wyrównanie szans na podjęcie studiów dla młodzieży uzdolnionej, zwłaszcza ze środowisk wiejskich i małomiasteczkowych, znajdującej się w trudnych warunkach edukacyjnych. Starano się także zainteresować studiami młodzież uzdolnioną i odejść od mechanicznego przyznawania punktów preferencyjnych nie zawsze faworyzujących najzdolniejszych. Nowy system miał też zapobiegać odpływowi młodzieży uzdolnionej ze wsi i podnieść autorytet szkoły średniej.

Przedstawiony projekt spotkał się z żywym zainteresowaniem ze strony środowisk akademickich i wywołał ożywione dyskusje. Własną ocenę projektu i propozycje jego modyfikacji przesłały także do Ministerstwa władze WSP w Krakowie.

Po uwzględnieniu nadesłanych opinii minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki wydał 29 grudnia 1987 r. stosowne zarządzenie w sprawie przyjęć na pierwszy rok studiów, oraz wytyczne regulujące szczegółowy tok postępowania rekrutacyjnego w roku akad. 1987/88. W nowym systemie zrezygnowano ostatecznie z przyznawania punktów preferencyjnych. O kolejności przyjęć decydowały wyniki egzaminu wstępnego, które przeliczano w stupunktowej skali. Składały się na nie:

- wyniki egzaminu (maksymalnie 70 punktów),
- średnia ocen z ośmiu przedmiotów uzyskana w szkole średniej (maksymalnie 20 punktów),

⁴ Dz.Urz. MNSWiT, 1984, nr 30, poz. 153.

⁵ Sprawozdania z wyników rekrutacji na studia dzienne w roku akad. 1995/96 dla GUS w materiałach Działu Dydaktyki bez sygnatury (dalej: Sprawozdania dla GUS...).

– rozmowa kwalifikacyjna dotycząca predyspozycji kandydata i opinia szkoły średniej (maksymalnie 10 punktów).

Utrzymane zostały przywileje dla „olimpijczyków”. Jednocześnie do dyspozycji uczelni przyznano 20% limitu miejsc, które można było przyznać bez postępowania kwalifikacyjnego kandydatom, którzy spełniali jeden z warunków:

- w trakcie egzaminu uzyskali minimum 51 punktów i złożyli pozytywnie egzamin z języka obcego,
- jedno z rodziców pracowało jako robotnik lub było rolnikiem,
- kandydat był sierotą lub wychowankiem domu dziecka,
- ubiegał się o przyjęcie na studia nauczycielskie i mieszkał na wsi lub w małym miasteczku,
- był instruktorem ZHP i posiadał pozytywną opinię,
- odbył określony staż pracy lub służbę wojskową,
- był obywatelem polskim i posiadał maturę zdobytą za granicą.

W roku akad. 1988/89 do grupy tej zaliczono także kandydatów, którzy przed studiami pracowali w rolnictwie, a w przypadku studiów nauczycielskich – kandydatów pracujących w szkole podstawowej. Na uczelniach nadal spoczywał obowiązek organizowania kursów przygotowawczych, punktów konsultacyjnych i „dni otwartych”. W dniu 5 maja 1988 r. ukazało się rozporządzenie ministra regulujące szczegółowo uprawnienia „olimpijczyków”. W roku następnym zrezygnowano z przyznawania punktów za rozmowę kwalifikacyjną, natomiast do 20 podniesiono górną granicę punktów za wyniki w nauce ze szkoły średniej. Na mocy decyzji ministra z 12 stycznia 1989 r. zwolniono uczelnie z obowiązku organizowania bezpłatnych kursów przygotowawczych. W latach dziewięćdziesiątych ogólne zasady rekrutacji nie uległy istotnym zmianom. Uczelnie uzyskały autonomię w dziedzinie indywidualizacji systemu naboru na I rok studiów, jak i możliwość ustalania według własnych możliwości limitów przyjęć.

Rekrutacja w krakowskiej WSP nie odbiegała w latach osiemdziesiątych od przedstawionych wcześniej norm. Dopiero w ostatnich pięciu latach autonomia i specyfika uczelni kształcącej nauczycieli sprawiły, iż duży nacisk w trakcie egzaminu zaczęto kłaść na rozpoznawanie faktycznych uzdolnień pedagogicznych kandydatów i motywację ich wyboru. Zgodnie z zaleceniami ministerialnymi kandydaci na wychowanie plastyczne, nauczanie początkowe, wychowanie przedszkolne (od 1992 r. pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna) i wychowanie obronne poddawani byli egzaminom praktycznym. Na kierunku wychowanie plastyczne kandydaci zobowiązani byli do wykonania kilku samodzielnych prac i sprawdzani byli pod kątem zdolności malarskich i rysunkowych. Na pedagogikę przedszkolną i wczesnoszkolną sprawdzian obejmował wymowę, uzdolnienia muzyczne i plastyczne, na pedagogikę z wychowaniem obronnym strzelectwo i znajomość sprzętu obrony cywilnej. Wyniki tych egzaminów nie wchodziły do ogólnej punktacji, lecz były warunkiem dopuszczenia do właściwego egzaminu.

W 1989 r. Uczelnia wystąpiła do ministra Edukacji Narodowej z propozycją zmiany dotychczasowej formy egzaminów wstępnych. Na kierunki matematyka i fizyka egzamin miał być ograniczony do konkursu świadectw lub w przypadku dużej liczby kandydatów – do egzaminu pisemnego. Natomiast na pozostałe kierunki – według indywidualnych zgłoszeń kandydatów będących uczniami I i IV Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie oraz Liceum Ogólnokształcącego w Limanowej i I Liceum Ogólnokształcącego w Nowym Sączu, egzamin wstępny miał być połączony z egzaminem dojrzałości. Po akceptacji przez Ministerstwo, rekrutacja w roku akad. 1989/90 została przeprowadzona według przedstawionych zasad. Połączenie egzaminu wstępnego z egzaminem dojrzałości spotkało się z dużym zainteresowaniem zarówno kandydatów, jak i nauczycieli, ale stworzyło też wiele trudności natury organizacyjnej i wzbudziło sporo krytyki. W związku z tym minister Edukacji Narodowej w piśmie do Rektora z 30 grudnia 1989 r. wyraził przekonanie, że ta forma egzaminu, przy istniejących warunkach technicznych, nie ma szans na upowszechnienie, więc została zaniechana. W roku akad. 1991/92 utrzymano w dalszym ciągu rozmowę kwalifikacyjną w miejsce egzaminu wstępnego na fizykę i filologię rosyjską oraz konkurs świadectw na matematykę, ze względu na spadek zainteresowania tymi kierunkami.

Jak już wspomniano, duży nacisk w trakcie egzaminów kładzie się na rozpoznawanie predyspozycji kandydatów do pracy pedagogicznej. Najczęściej przybiera to formę testów lub rozmowy z kandydatem. W 1991 r. wprowadzono test poprzedzający egzamin na pedagogikę specjalną, który dotyczył dojrzałości społecznej kandydata, empatii w stosunku do dzieci, chęci ich poznania i zrozumienia, a także umiejętności nawiązywania kontaktów. Podobnej tematyki dotyczyły także testy na inne kierunki pedagogiczne. Pozwalają one w dużej mierze uniknąć przypadkowości, gdy chodzi o wybór kierunku przez kandydatów, którzy nie zawsze posiadają odpowiednie predyspozycje do pracy pedagogicznej. Wyniki tych testów są wysoko punktowane w ogólnej skali ocen za egzamin wstępny. W ostatnich latach jedynie na kierunki filologiczne i historię o przyjęciu w głównej mierze decydowały uzyskane oceny w trakcie egzaminu, natomiast na pozostałe kierunki istotnym elementem były rozmowy i testy sprawdzające.

Tabela 1. Rozwój kierunków kształcenia na studiach dziennych w latach 1981-1995

Kierunek	Charakter studiów	Lata rekrutacji															
		1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	
Filologia polska	51 - m	6	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Filologia rosyjska	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Filologia rosyjska z językiem niemieckim	51 - m													+	+	+	
Filologia romańska	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Historia	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
Wychowanie plastyczne	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	

Wychowanie techniczne	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Pedagogika z wychowaniem obronnym	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Pedagogika specjalna	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Nauki społeczne	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+					
Nauczanie początkowe	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+					
Wychowanie przedszkolne	51 - m		+	+	+	+	+	+	+	+	+					
Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna	51 - m												+	+	+	+
Matematyka	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Fizyka	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Biologia	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Geografia	51 - m	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Wychowanie techniczne	41 - m	+	+													
Wychowanie plastyczne	41 - m	+	+													
Matematyka (Bielsko-Biała)	31 - z												+			
Wychowanie plastyczne (Młoszowa)	31 - z												+			
Wychowanie techniczne	31 - z													+	+	+
Pedagogika kulturalno-oświatowa (Młoszowa)	31 - z													+		
Nauczanie początkowe	31 - z		+	+												
Nauczanie początkowe (Nowy Sącz)	31 - z		+	+												
Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego	31 - z													+	+	+
Nauczycielskie Kolegium Języka Francuskiego	31 - z													+	+	+
Nauki społeczne	31 - z														+	
Politologia i nauki społeczne	31 - z															+
Filologia romańska	31 - z															+
Pedagogika ogólna	31 - z														+	
Wychowanie plastyczne	21 - z														+	

Źródło: Sprawozdania z rekrutacji dla GUS za lata 1982-1995.
m - magisterskie, z - zawodowe.

Jakościowy i ilościowy rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, a także polepszenie bazy lokalowej, zwiększyły możliwości kształcenia Uczelni, co znalazło wyraz w zwiększeniu liczby kierunków studiów. Istotną zmianą wprowadzoną od początku lat osiemdziesiątych były studia magisterskie o 5-letnim cyklu kształcenia. W roku akad. 1981/82 Uczelnia przeprowadziła rekrutację na 17 kierunków kształcenia w zakresie studiów 5-letnich i zakończono rekrutację na 4-letnie studia z wychowania plastycznego i wychowania technicznego. W roku następnym przeprowadzono rekrutację na 3-letnie studia zawodowe z wychowania przedszkolnego i nauczania początkowego, które prowadzono w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Nowym Sączu. Do końca pierwszego dziesięciolecia badanego okresu żaden nowy kierunek nie został uruchomiony. Stworzono jednak studentom możliwość poszerzenia zdobywanego wykształcenia. Zgodnie ze wskazaniem o dwu-

kierunkowości kształcenia nauczycieli Uczelnia uruchomiła w roku akad. 1988/89 równoległe do studiów podstawowych, 2-letnie studia fakultatywne w zakresie filologii polskiej, nauk filozoficzno-społecznych, matematyki, chemii, informatyki i wychowania fizycznego. Wprowadzono także zajęcia fakultatywne uprawniające do prowadzenia działalności kulturalnej i wychowawczej w szkole średniej i podstawowej w ramach małych form teatralnych, teatru lałkowego, tańca towarzyskiego i ludowego. Wprowadzono także specjalizacje z oligofrenopedagogiki, surdopedagogiki i pedagogiki terapeutycznej do wyboru dla studentów pedagogiki specjalnej.

Lata dziewięćdziesiąte zaowocowały stworzeniem kilku nowych kierunków, głównie o charakterze zawodowym. Już w 1990 r. w filii Uczelni w Młoszowej uruchomiono studia zawodowe z pedagogiki kulturalno-oświatowej i wychowania plastycznego. Po dwóch latach kierunki te przeniesiono do Krakowa. Dużą popularnością cieszyły się otwarte w latach 1991-92 nauczycielskie kolegia z języka francuskiego i angielskiego. Kolegium języka angielskiego zorganizowane zostało początkowo w Jaworznie, skąd zostało przeniesione na Uczelnię. W 1991 r. uruchomiono także studia zawodowe z matematyki w filii w Bielsku-Białej. Przeprowadzono także modernizację systemu kształcenia na niektórych kierunkach, które straciły popularność bądź też spadek zainteresowania wynikał z wycofania niektórych przedmiotów z programu szkół średnich. W pierwszej kolejności dotyczyło to pedagogiki z wychowaniem obronnym. Od 1990 r. na okres pięciu lat zaprzestano rekrutacji na ten kierunek. Po wznowieniu przyjęć w 1995 r. okazało się jednak, że liczba chętnych nie była w stanie zapełnić przewidzianego limitu. Uzupełniono go kandydatami z pokrewnych kierunków, zwłaszcza pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej.

Chcąc uatrakcyjnić studia na kierunku filologii rosyjskiej, na którą gwałtownie spadła liczba chętnych, władze Uczelni podjęły decyzję o stworzeniu filologii rosyjskiej z jednym z języków zachodnich. W 1992 r. zamierzano uruchomić filologię rosyjską z językiem angielskim. Pomimo że zgłosiło się 42 kandydatów, komisje egzaminacyjne z różnych powodów nie zakwalifikowały żadnego z nich i kierunku nie uruchomiono. Dopiero w roku następnym udało się stworzyć nowy kierunek – filologię rosyjską z językiem niemieckim.

Zmodyfikowano także studia na kierunku wychowanie techniczne. Ze względów kadrowych zrezygnowano z rekrutacji na 5-letnie studia magisterskie wprowadzając w ich miejsce 3-letnie studia zawodowe. Podobne rozwiązanie zastosowano w przypadku nauk społecznych, gdzie najpierw stworzono studia zawodowe, a w 1995 r. nadano im nazwę politologia i nauki społeczne. Istotne znaczenie miało także połączenie wychowania przedszkolnego z nauczaniem początkowym w jeden kierunek pod nazwą pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna. Stworzenie tego kierunku zdwoiło szanse otrzymania pracy dla absolwentów, jednocześnie rozwiązany też został problem wychowania przedszkolnego, które cieszyło się ostatnio coraz mniejszym powodzeniem. Ogólnie więc w 1995 r. Uczelnia zaofe-

rowała swoim kandydatom 20 kierunków kształcenia, w tym 16 magisterskich. Studentom 5-letnich studiów magisterskich z fizyki i matematyki stworzono możliwość ukończenia studiów po trzecim roku z tytułem licencjata. Zainteresowanie poszczególnymi kierunkami studiów było różne. W tabeli 2 dokonano zestawienia limitów miejsc przewidzianych na poszczególne kierunki studiów magisterskich oraz podano średnią liczbę kandydatów ubiegających się o jedno miejsce. Sama średnia nie obrazuje faktycznego zainteresowania danym kierunkiem, może dać jedynie wyobrażenie o trudnościach przy zabiegach o indeksy. Dopiero uwzględnienie limitu miejsc łącznie ze średnią liczbą kandydatów na jedno miejsce pokazuje faktyczne zainteresowanie danym kierunkiem, a także świadczy o liczebności poszczególnych kierunków.

Dane zamieszczone w tabeli 2 pozwalają wyciągnąć daleko idące wnioski wykraczające poza interesującą nas tematykę, dotyczące „polityki” kadrowej i finansowej prowadzonej przez niektóre instytuty. Wiadomo, że większa liczba studentów danego kierunku oznacza większe nakłady finansowe na kształcenie i rozwój kadry naukowo-dydaktycznej. Z zestawionych danych widać, że na niektórych kierunkach zwiększa się limity przyjęć, które nie odpowiadają faktycznemu zainteresowaniu ze strony kandydatów. Organizuje się więc dodatkowe rekrutacje, celem zapelnienia limitu. Nie zawsze pozyskuje się tym sposobem młodzież zdolną, raczej jakościowo słabszych kandydatów, co siłą rzeczy odbija się na końcowych rezultatach studiów i daje w efekcie znikomą liczbę absolwentów z dyplomem magisterskim.

Z przytoczonych danych wynika, że najwyższe limity przyznawane były na kierunek matematyki i wahały się od 80 do 150 miejsc. Nie zawsze, zwłaszcza w pierwszych latach badanego okresu, były one w pełni zapełniane, ze względu na niski poziom kandydatów. Trzeba też wziąć pod uwagę dość duży odsiew śródroczny na tym kierunku. Mimo to matematyka należy do najliczniejszych kierunków w Uczelni. Stosunkowo wysokie limity sprawiły, że średnia ubiegających się o przyjęcia jest raczej niska i wynosi ok. 1,7 osoby. W każdym roku jest jednak wystarczająca liczba kandydatów, a w ostatnich latach obserwujemy nawet wzrost ich liczby, co wskazuje, że kierunek ten należy do bardzo popularnych.

Do najliczniejszych i najpopularniejszych kierunków należy także zaliczyć filologię polską, biologię, wychowanie techniczne, nauczanie początkowe (obecnie pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna) i historię. Potwierdzają to zarówno wysokie limity przyjęć na te kierunki, jak i wysoka średnia ubiegających się o jedno miejsce. Wprawdzie wyższą średnią odnotowaliśmy na pedagogice opiekuńczo-wychowawczej, jednak niewielkie limity nie pozwalają zaliczyć tego kierunku do licznych, ani też najpopularniejszych, chociaż wyniki ostatnich rekrutacji wskazują na wzrost zainteresowania tym kierunkiem. Natomiast kłopoty z popularnością i efektywnością kształcenia ma niewątpliwie fizyka, gdzie kilkakrotnie nie było pożądanej liczby kandydatów.

Tabela 2. Zainteresowanie kandydatów poszczególnymi kierunkami studiów
(Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie)

Nazwa kierunku	1982		1983		1984		1985		1986		1987		1988		1989		1990		1991		1992		1993		1994		1995		Średnio		
	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	L	Ś	
Filologia polska	55	2,5	60	2,3	75	2,1	80	2,3	80	2,3	80	1,8	95	1,9	80	2,5	80	2,7	80	2,3	110	1,3	100	7,4	120	1,4	120	1,6	87	2,4	
Filologia rosyjska	30	1,5	45	1,2	50	1,1	45	1,5	40	2,3	40	1,5	35	3,2	60	1,2	60	1,2	60	2,1	30	0,9	30	1,3	60	1,2	45	0,6	45	1,4	
Filologia romańska	20	6,1	20	0,8	30	1,3	20	1,7	20	1,8	20	1,9	30	1,9	30	1,7	60	2,4	50	2,1	30	2,5	30	1,7	30	2,5	30	2,7	28	2,2	
Historia	50	2,8	50	4,4	60	2,6	50	3,9	40	4,5	35	3,9	35	3,8	50	3,2	50	3,4	50	3,5	55	1,4	55	8,7	60	5,5	60	3,8	50	3,9	
Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa	40	0,5	20	3	30	1,4	20	3,3	25	2,8	30	2	35	2,8	45	2,9	50	2,1	50	2,2	30	2,5	45	3,1	45	1,4	45	1,9	40	2,2	
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	20	4,6	30	4,9	40	4,1	25	6,7	25	4,7	25	6,2	25	4,8	30	6,3	40	4	40	4	45	4,2	40	4,5	45	4,5	45	5,4	33	4,9	
Pedagogika z wychowaniem obrotowym	20	1,3	30	1,5	30	1,8	25	2,5	35	3,8	25	2,5	30	2,8	30	2,1	30	2,2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	30	0,6	29	2,1
Pedagogika specjalna	30	2,8	45	2,6	55	2,8	35	5,4	35	3,8	35	3,5	40	4,2	50	3,4	45	4,4	45	4,1	50	2,5	75	2,4	75	5,1	75	1,8	49	3,4	
Nauczanie początkowe	100	1,5	100	1,3	50	2,2	50	2,8	45	1,9	45	2,2	25	4,4	60	1,5	30	4,3	45	3,9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	55	2,6
Wychowanie przedszkolne	35	1,4	40	1,2	30	1,4	20	0,8	20	1,2	25	1,1	25	1,5	30	1,9	30	0,9	30	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28	1,2
Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna																					40	1,5	40	4,5	70	2,4	70	1,7	55	2,5	
Wychowanie plastyczne	20	1,8	25	1,9	20	3,3	20	1,8	20	3,6	25	2,3	20	2,8	15	2,4	20	1,3	20	1,2	28	2,5	22	2,5	22	1,8	22	3,1	21	2,3	
Wychowanie techniczne	60	1,3	60	1,5	60	1,6	50	2,5	40	2,2	45	1,4	55	1,6	65	1,1	60	0,8	50	0,9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	56	1,6
Nauki społeczne	25	1,5	20	1,7	20	2,3	20	3,4	20	3,4	20	3,3	25	2,6	25	4,2	45	1,7	30	1,2	-	-	-	-	-	-	-	-	24	2,5	
Matematyka	80	2,3	90	1,4	90	1,8	80	1,5	80	1,4	85	1,2	90	1,2	120	1,5	150	1,2	150	2	90	1,6	90	2,7	90	2,6	90	2,4	98	1,7	
Fizyka	40	1,2	40	1,3	25	1,3	20	1,4	30	0,9	30	0,5	30	0,7	40	1,1	50	1,1	60	1,5	70	1,3	70	1,4	90	1,1	100	0,7	50	1,1	
Biologia	40	4,5	45	4,2	65	3,2	50	3,8	40	4,5	35	3,5	40	3,1	60	2,1	60	2,5	60	2	60	1,1	60	10,3	70	1,5	75	2,2	55	3,4	
Geografia	50	3,2	45	4,1	55	2,6	45	3,5	40	2,5	35	3,6	40	2,6	60	2,6	60	2,5	60	2,3	60	2,1	70	2,3	60	3,4	70	2,8	53	2,8	
Średnio	41	2,4	46	2,3	45	2,1	38	2,8	37	2,8	37	2,4	40	2,7	50	2,4	54	2,3	50	2,1	54	2	55	4	64	2,6	54	2,1	-	-	

Objaśnienia skrótów: L - limit miejsc. Ś - średnia liczba kandydatów na jedno miejsce.

Nieśląbną popularnością cieszą się uruchomione w latach dziewięćdziesiątych kolegia językowe. W pierwszych dwóch latach rekrutacji o jedno miejsce na język angielski ubiegało się średnio ośmiu kandydatów. Nieco mniejszą popularnością cieszy się język francuski.

Na studiach stacjonarnych mogli studiować także wolni słuchacze. Największa ich liczba – 54 studiowała w 1988 r., z czego aż 14 na pedagogice specjalnej. W latach następnych ich liczba ciągle malała, a w ostatnim roku żadna osoba nie podjęła studiów w tym charakterze.

Wzrastające limity przyjęć oznaczały automatycznie wzrost liczby studiujących na studiach stacjonarnych. Śledząc statystyki uczelniane w tym względzie, okazuje się, że niemal w całym okresie następował powolny wzrost liczby studentów na studiach dziennych. Niewielkie zachwianie odnotowaliśmy tylko w 1983 r., być może związane z niepewną sytuacją polityczną. Ogólnie możemy stwierdzić, że na studiach stacjonarnych na przestrzeni badanego okresu liczba studiujących wzrosła o 65,3%. (Szczegółowe zestawienia odnośnie liczby studiujących znajdują się w końcowej partii opracowania). Istotnym elementem polityki oświatowej do 1990 r. było preferowanie przy przyjęciach na studia młodzieży chłopskiej i robotniczej. Nie wnikając w oceny tego systemu możemy stwierdzić, że w porównaniu z latami siedemdziesiątymi liczba młodzieży pochodzenia robotniczego na studiach stacjonarnych nie uległa zasadniczo zmianie oscylując w granicach 40-50%, a w 1990 r. przekroczyła połowę wszystkich studentów⁶. Natomiast dał się zauważyć powolny spadek liczby młodzieży chłopskiej, zarówno w porównaniu z wcześniejszymi latami, jak i na przestrzeni pierwszych dziesięciu lat badanego okresu. W 1990 r. młodzież ta stanowiła zaledwie 5% ogólnej liczby przyjętych na pierwszy rok studiów.

Tabela 3. Młodzież robotnicza i chłopska na pierwszych latach studiów stacjonarnych w latach 1981-1990

Nazwa kierunku	Ogółem studentów	Pochodzenie			
		robotnicze		chłopskie	
		liczba	%	liczba	%
Filologia polska	821	430	52,8	54	6,5
Filologia rosyjska	481	202	41,9	58	12
Filologia romańska	289	90	31,1	23	7,9
Historia	655	345	52,6	72	10,9
Bibliotekoznawstwo	417	214	51,3	31	7,4
Wychowanie plastyczne	262	91	34,7	11	4

⁶ Odnośnie składu społecznego studentów do 1980 r. zob. J. Krukowski, *Młodzież studencka i absolwenci w: Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w latach 1946-1981*, pod red. Z. Ruty, Kraków 1981.

Wychowanie techniczne	574	252	43,9	39	6,7
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	431	196	45,7	28	6,4
Pedagogika z wychowaniem obronnym	299	131	43,8	32	10,7
Pedagogika specjalna	545	243	44,5	38	6,9
Nauczanie początkowe	681	317	47	44	6,4
Wychowanie przedszkolne	289	142	49,1	19	7,5
Nauki społeczne	294	148	50,3	21	7,1
Matematyka	877	439	50	67	7,6
Fizyka	340	129	37,9	20	5,8
Biologia	617	234	37,9	46	7,4
Razem	8429	3876	45,9	659	7,8

Ź r ó d ł o: Sprawozdania z wyników rekrutacji dla GUS. Materiały Działu Dydaktyki WSP Kraków.

Śledząc zainteresowania poszczególnymi kierunkami ze strony młodzieży robotniczej i chłopskiej można powiedzieć, że młodzież robotnicza szczególnie licznie podejmowała studia z filologii polskiej, historii, matematyki, bibliotekoznawstwa i nauk społecznych. Natomiast rzadziej studiowała fizykę, biologię i wychowanie techniczne. Młodzież chłopska – nieliczna wśród studentów – podejmowała chętnie studia historyczne, geograficzne i w zakresie wychowania obronnego. Natomiast do rzadkości należeli studenci ze wsi na wychowaniu plastycznym⁷. Być może było to wynikiem słabej popularności tego kierunku w środowisku wiejskim.

Pod względem płci studiujących, krakowska Uczelnia w dalszym ciągu jest typowo żeńską uczelnią, co świadczy także o feminizacji zawodu nauczycielskiego. W tabeli 4 zamieszczono dane odnośnie płci studentów lat pierwszych z początku, środka i końca badanego okresu. Wynika z nich, że liczba studentek nieznacznie się obniża. Jednak ich przewaga jest niepodważalna. Szczególnie sfeminizowane są kierunki pedagogiczne z wychowaniem przedszkolnym i nauczaniem początkowym, na których mężczyźni należą do wyjątków. Kobiety upodobały sobie filologię rosyjską, a w ostatnich latach także biologię. Mężczyźni ratują swój honor jedynie na pedagogice z wychowaniem obronnym i wychowaniu technicznym, gdzie utrzymują jeszcze przewagę. O pewnym wyrównaniu proporcji możemy mówić w przypadku historii, wychowania plastycznego i fizyki. Wyniki ostatniej rekrutacji wskazują, że panie przypuściły szturm także na matematykę, pedagogikę specjalną i opiekuńczo-wychowawczą.

⁷ Sprawozdania dla GUS... za lata 1981-1990.

Tabela 4. Studenci lat pierwszych pod względem płci (studia stacjonarne)

Nazwa kierunku	Rok akademicki								
	1981/82			1986/87			1995/96		
	Studenci			Studenci			Studenci		
	Ogółem	Kobiety		Ogółem	Kobiety		Ogółem	Kobiety	
liczba		%	liczba		%	liczba		%	
Filologia polska	53	42	79,2	86	78	90	127	119	93,7
Filologia rosyjska	31	30	96,7	47	46	97,8	24	21	87,5
Filologia romańska	23	21	91,3	25	20	80	77	30	38,9
Historia	59	38	64,4	75	42	56	60	33	55
Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa	40	32	80	33	29	87,8	45	33	73,2
Wychowanie plastyczne	20	10	50	28	15	53,5	63	22	34,9
Wychowanie techniczne	60	16	26,6	48	5	10,4	43	5	11,6
Nauki społeczne	21	6	28,5	25	9	36	-	-	-
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	28	25	89,2	50	45	90	45	43	95,5
Pedagogika z wychowaniem obronnym	24	6	25	31	9	29	17	8	47
Pedagogika specjalna	37	36	97,2	54	49	90,7	75	73	97,3
Nauczanie początkowe	69	63	91,3	49	44	89,7	70	67	95,7
Wychowanie przedszkolne	36	34	94,4	21	20	95,2	70	67	95,7
Matematyka	62	52	83,8	80	67	83,7	90	82	91,1
Fizyka	29	12	41,3	31	13	41,9	73	44	60,2
Biologia	49	20	40,8	48	41	85,4	70	66	94,2
Geografia	43	32	74,4	49	33	67,3	75	31	41,3
Razem	690	498	72,1	780	561	71,9	945	677	70,9

Źródło: Sprawozdania z wyników rekrutacji dla GUS. Materiały Działu Dydaktyki WSP Kraków.

Ważnym zagadnieniem dotyczącym studiującej młodzieży jest sprawność i efektywność studiów. Problem ten wymaga jednak bardzo precyzyjnych i szczegółowych badań. Syntetyczne ujęcie, jak i skromne ramy objętościowe niniejszego opracowania nie pozwalają na poświęcenie tym zagadnieniom właściwych proporcji, stąd też prezentowane wyniki mają w dużej mierze charakter przybliżony. Analizując odsiew śródroczny wybrano trzy kierunki: biologię, filologię polską i nauczanie początkowe (patrz tabele 5, 6, 7).

*Tabela 5. Sprawność śródroczna na kierunku biologia.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczebność poszczególnych lat					Rok ukończenia	Absolwenci
	I	II	III	IV	V		
1981	62	57	38	29	29	1986	29
1982	69	82	56	49	47	1987	45
1983	72	78	57	52	50	1988	50
1984	98	91	70	62	61	1989	59
1985	74	74	63	52	52	1990	51
1986	51	57	56	51	50	1991	49
1987	57	57	54	50	44	1992	43
1988	74	67	56	58	56	1993	55
1989	79	86	61	60	59	1994	59

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Geograficzno-Biologicznego opracowane przez Dziekanat.

Dane z tabeli 5 wskazują, że odsiew na pierwszym roku biologii był raczej niewielki. Drugie lata z reguły były liczniejsze od pierwszych, co wskazuje, że liczba powtarzających I rok była dość znaczna. Liczba studentów stabilizowała się pomiędzy II i III rokiem studiów. Pozostali studenci już w zdecydowanej większości kończyli studia z dyplomem magisterskim.

*Tabela 6. Sprawność śródroczna na kierunku filologia polska.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczebność poszczególnych lat					Rok ukończenia	Absolwenci
	I	II	III	IV	V		
1981	56	66	52	43	40	1986	38
1982	79	81	68	53	43	1987	36
1983	87	93	89	89	97	1988	89
1984	101	103	96	88	94	1989	76
1985	89	86	87	82	87	1990	74
1986	87	97	89	83	93	1991	77
1987	87	85	78	78	85	1992	56
1988	108	101	63	74	73	1993	80
1989	101	94	116	101	95	1994	72

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego opracowane przez Dziekanat.

*Tabela 7. Sprawność śródroczna na kierunku nauczanie początkowe.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczebność poszczególnych lat					Rok ukończenia	Absolwenci
	I	II	III	IV	V		
1982	72	58	58	53	49	1987	50
1983	103	100	89	82	82	1988	78
1984	65	72	76	71	69	1989	67
1985	58	56	57	49	46	1990	42
1986	49	45	43	42	41	1991	40
1987	47	50	45	41	40	1992	37
1988	42	53	52	52	52	1993	44
1989	61	66	39	45	66	1994	62

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego opracowane przez Dziekanat.

Podobne wnioski można wyciągnąć w odniesieniu do filologii polskiej i nauczania początkowego. Różnica istnieje jednak w ocenie efektywności studiów. W przypadku filologii polskiej, liczba studentów V roku jest z reguły dużo wyższa niż liczba absolwentów. Wskazuje to na brak terminowości w finalizowaniu prac magisterskich, a także na fakt, że pewna część absolwentów pracy nie napisała.

*Tabela 8. Sprawność nauczania na kierunku fizyka.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1981	49	1986	27	55,1
1982	40	1987	27	67,5
1983	50	1988	22	44
1984	28	1989	23	82,1
1985	22	1990	9	40,9
1986	31	1991	10	32,2
1987	30	1992	12	40
1988	25	1993	16	64
1989	76	1994	15	19,7

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Matematyczno-Fizycznego opracowane przez Dziekanat.

Tabela 9. Sprawność nauczania na kierunku matematyka.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1981	60	1986	22	36,6
1982	80	1987	24	30
1983	90	1988	37	41,1
1984	102	1989	47	46,0
1985	76	1990	34	44,7
1986	80	1991	41	51,2
1987	85	1992	46	54,1
1988	86	1993	45	52,2
1989	118	1994	64	54,2

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Matematyczno-Fizycznego opracowane przez Dziekanat.

Na kierunku nauczanie początkowe proporcje te są raczej odwrotne, co wskazuje, że pomimo braku terminowości studenci mieścili się w przepisany okresie dwóch lat pomiędzy ukończeniem studiów a obroną pracy magisterskiej.

Nie wnikając już w śródroczne odsiewy, a koncentrując się na ogólnej efektywności studiów, zaprezentowano wyniki nauczania dla fizyki, matematyki, filologii romańskiej i historii, pamiętając o ich przybliżonej wartości. Na fizyce, z wyjątkiem czterech roczników (patrz tab. 8), efektywność studiów nie przekraczała 44%, co oznacza, że z 50 studentów rozpoczynających studia, zaledwie 21 ukończyło je z dyplomem magisterskim. Równie słabe efekty kształcenia odnotowano na matematyce, gdzie dopiero w ostatnich czterech latach interesująca nas średnia przekroczyła 50%. Znacznie lepsze wyniki uzyskano na historii, gdzie przeciętnie ok. 70% studentów kończy studia z tytułem magistra. Podobne efekty osiągnano na filologii romańskiej; tu, w przeciwieństwie do historii, dała się zauważyć dość znaczna nieterminowość w finalizowaniu studiów.

*Tabela 10. Sprawność nauczania na kierunku filologia romańska.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1981	23	1986	19	82,6
1982	21	1987	23	109,2
1983	18	1988	12	66,6
1984	25	1989	18	72,0
1985	21	1990	12	57,1
1986	25	1991	14	56,0
1987	18	1992	19	105,5
1988	29	1993	15	51,7
1989	25	1994	19	76

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego opracowane przez Dziekanat.

W tabeli 12 zestawiono średnią efektywność studiów magisterskich dla całej Uczelni. Trzeba przyznać, że średnia ta nie jest zbyt imponująca i waha się zaledwie w granicach 70%. Pod względem wypromowanych magistrów na czele znajduje się filologia polska, nauczanie początkowe, historia i biologia. Były to kierunki zaliczane do najliczniejszych, ale zarazem bardzo sprawne. Duża liczba absolwentów z tytułem magistra opuściła także kierunek matematyki. Jednak biorąc pod uwagę dość wysokie limity przyjęć na ten kierunek nie jest to w pełni proporcjonalny wynik. Zestawienie w tabeli 13 ukazuje, że stosunkowo najmniej absolwentów opuściło pedagogikę z wychowaniem obrotnym, fizykę i wychowanie przedszkolne.

*Tabela 11. Sprawność nauczania na kierunku historia.
Studia stacjonarne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1981	59	1986	53	89,8
1982	72	1987	56	77,7
1983	75	1988	62	82,6
1984	72	1989	58	80,5
1985	67	1990	51	76,1
1986	75	1991	88	117,3
1987	65	1992	58	89,2
1988	59	1993	47	79,6
1989	69	1994	56	81,1

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego opracowane przez Dziekanat.

Tabela 12. Sprawność nauczania na studiach stacjonarnych 5-letnich magisterskich

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1982	845	1987	541	64,0
1983	920	1988	683	74,2
1984	905	1989	692	76,4
1985	797	1990	553	69,3
1986	780	1991	421	53,9
1987	808	1992	623	77,1
1988	869	1993	647	74,4
1989	1002	1994	775	77,3

Źródło: Sprawozdania z wyników rekrutacji dla GUS. Zestawienia liczbowe studentów i absolwentów poszczególnych wydziałów opracowane przez dziekanaty.

Trudno wykazać pewną prawidłowość, jeżeli weźmiemy pod uwagę ogólną liczbę absolwentów opuszczających Uczelnię. Wahania są dość znaczne. Stosunkowo duża liczba absolwentów w 1982 roku wynikała z faktu, że kończyły wtedy studia kierunki wygasające na Uczelni, jak na przykład kierunek elektryczny i mechaniczny. Być może, na spadek absolwentów w 1983 r. znaczny wpływ wywarła sytuacja polityczna. Najniższa liczba absolwentów w 1986 r. wiązała się z omawianym wcześniej przejściem na studia 5-letnie. Najwięcej absolwentów opuściło Wydział Humanistyczny, który skupiał w sobie większość kierunków kształcenia. Po utworzeniu jednak Wydziału Pedagogicznego, liczba absolwentów Wydziału Humanistycznego spadła. Wszystko wskazuje, że Wydział Pedagogiczny wkrótce wysunie się na czoło pod względem wypromowanych absolwentów, jako najliczniejszy pod względem ilości studiujących.

Tabela 13. Absolwenci 5-letnich studiów magisterskich stacjonarnych w latach 1986-1995

Kierunek	Rok									Razem
	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	
Filologia polska	38	36	89	76	74	77	56	80	72	598
Filologia rosyjska	16	24	38	43	27	33	36	33	32	282
Filologia romańska	19	23	35	18	12	14	19	14	19	173
Historia	53	56	62	58	51	88	58	47	56	529
Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa	28	27	19	42	26	23	35	42	51	293
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	1	24	33	43	50	46	58	35	68	358

Pedagogika specjalna	32	41	43	62	37	49	47	75	55	441
Wychowanie przed- szkolne	3	31	29	26	7	15	14	18	20	162
Nauczanie początko- we	15	50	78	67	42	40	37	44	62	435
Wychowanie pla- styczne	15	18	13	19	11	28	28	17	34	183
Wychowanie tech- niczne	41	31	26	29	44	31	42	37	51	332
Nauki społeczne	17	20	35	12	22	26	25	26	41	189
Pedagogika z wycho- waniem obronnym	5	17	24	35	17	10	25	21	27	189
Matematyka	22	24	37	47	34	41	46	45	64	360
Fizyka	27	27	22	23	9	10	12	16	15	161
Biologia	31	45	50	59	51	49	43	55	48	431
Geografia	32	47	50	33	39	36	42	42	60	381

Źródło: Zestawienia liczbowe absolwentów opracowane przez poszczególne dziekanaty.

Tabela 14. Absolwenci studiów stacjonarnych w latach 1982-1994

Wydziały	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Humanistyczny	237	267	377	235	232	349	471	482	365	421	229	281	308
Matematyczno- -Fizyczny	99	78	76	67	105	100	99	136	97	109	119	94	131
Geograficzno- -Biologiczny	42	36	42	63	63	92	100	92	90	85	85	101	108
Pedagogiczny	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	212	273	264
Razem	378	381	495	365	400	541	670	710	552	615	645	749	811

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów i absolwentów na poszczególnych wydziałach opracowane przez dziekanaty.

STUDIA ZAOCZNE, PODYPLOMOWE, FAKULTATYWNE I ZAWODOWE

W pierwszym dziesięcioleciu badanego okresu zasady rekrutacji na studia zaoczne w głównym zarysie oparte były na zarządzeniu ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz ministra Oświaty i Wychowania z dnia 17 lutego 1976 r. W myśl tych przepisów nauczyciele i wychowawcy, którzy nie przekroczyli okre-

ślonej granicy wieku, mogli być kierowani na studia dla pracujących. Skierowania, które były jednoznaczne z przyjęciami bez egzaminów, wydawały kuratoria oświaty i wychowania w porozumieniu z odpowiednimi resortami. Kandydaci z ukończonym liceum pedagogicznym, lub z równorzędnym wykształceniem, przyjmowani byli na I rok studiów, zaś absolwenci studium nauczycielskiego, posiadający odpowiednią opinię, na II rok. Dla kandydatów, którzy zamierzali podjąć studia w zakresie filologii obcych, matematyki, fizyki, chemii i biologii IKN mogły organizować kursy przygotowawcze, nadzorowane przez uczelnie wyższe. Decyzją ministra, w roku akad. 1980/81, kuratoria mogły kierować na studia także nauczycieli nie posiadających przygotowania pedagogicznego, pod warunkiem, że w trakcie studiów zaliczą blok przedmiotów pedagogiczno-psychologicznych. Ogólne ramy rekrutacyjne były modyfikowane przez poszczególne uczelnie. W oparciu o pismo ministra z dnia 21 grudnia 1983 r. władze krakowskiej WSP opracowały nowe zasady rekrutacji na rok akad. 1984/85, różniące się dość istotnie od dotychczas obowiązujących⁸.

Podstawą przyjęć na wszystkie kierunki był egzamin wstępny. Do egzaminu mogli być dopuszczeni nauczyciele legitymujący się co najmniej rocznym stażem pracy, po ukończeniu kursu przygotowawczego i na podstawie skierowania z kuratorium oświaty. Nieobowiązkowe jeszcze kursy przygotowawcze odgrywały istotną rolę w postępowaniu kwalifikacyjnym. Z tego też powodu Uczelnia podpisała 31 października 1985 r. porozumienie z ODN w Tarnowie, Krakowie i Nowym Sączu dotyczące organizacji i zasad rekrutacji na kursy przygotowawcze⁹, które prowadzone były pod ścisłym nadzorem Uczelni. Osobom, które złożyły pozytywnie egzamin końcowy na kursie, zaliczano egzamin wstępny. Na mocy zarządzenia ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 29 października 1986 r. kandydaci z ukończonym kursem przygotowawczym mieli pierwszeństwo w przyjęciach na studia. W roku akad. 1989/90 kursy przygotowawcze stały się obowiązkową formą przygotowania na studia magisterskie, a ich ukończenie z pozytywnym wynikiem, podobnie jak poprzednio, równoznaczne było z egzaminem wstępnym. Istotną zmianą było przyznanie uczelniom swobody w określaniu limitów przyjęć na poszczególne kierunki, zgodnie z decyzją ministra Edukacji Narodowej z 18 września 1989 r.¹⁰.

Dalsze zmiany w systemie rekrutacji nastąpiły w początkach lat dziewięćdziesiątych. Zrezygnowano wtedy z obowiązkowych kursów przygotowawczych. Tryb postępowania kwalifikacyjnego został zindywidualizowany w stosunku do poszczególnych kierunków. Jeszcze w roku akad. 1991/92 podstawą przyjęć na większość kierunków studiów prowadzonych na Uczelni był egzamin wstępny, którego wyniki przeliczano na punkty. W latach następnych kryteria kwalifikacyjne według ocen z egzaminów obowiązywały tylko na filologię polską, historię,

⁸ Pismo bez sygn. w materiałach Działu Dydaktyki.

⁹ Materiały Działu Dydaktyki bez sygn.

¹⁰ Mon. Pol. 1989, nr 33, poz. 258.

pedagogikę przedszkolną i wczesnoszkolną, geografę i biologię. Natomiast na pedagogikę opiekuńczo-wychowawczą, specjalną i wychowanie plastyczne do punktacji za oceny z egzaminu doliczano także punkty za rozmowę kwalifikacyjną lub sprawdzian praktyczny. Na fizykę rekrutacja odbywała się tylko na podstawie rozmowy kwalifikacyjnej, zaś na matematykę przyjmowano bez egzaminu. Ogólnie można stwierdzić, że w zależności od kierunku decyzja o przyjęciu kandydata oparta była bądź to na ocenach z egzaminu wstępnego, w niektórych przypadkach łącznie z rozmową kwalifikacyjną, bądź to na podstawie tylko rozmowy kwalifikacyjnej, lub też przy uwzględnieniu kryteriów zawodowych, na które składał się staż pracy i zapotrzebowanie ze strony środowiska kandydata.

Od 1992 r. Uczelnia wprowadziła odpłatność za studia zaoczne. Na podstawie uchwały Senatu z 16 grudnia 1991 r. z opłat tych mieli być zwolnieni czynni zawodowo nauczyciele, pod warunkiem, że Uczelnia uzyska odpowiednią dotację z Ministerstwa. Dotacji takich jednak Uczelnia nie uzyskała, w związku z czym wprowadzono powszechną odpłatność za studia zaoczne.

Krakowska WSP posiada specyficzną organizację studiów zaocznych dostosowaną do czynnych zawodowo nauczycieli i ich wolnego czasu w okresie ferii zimowych i letnich. Zasadnicza część zajęć dydaktycznych realizowana jest w lipcu. Pozostałe zajęcia zaś realizowane są w formie obowiązkowych konsultacji trwających 2-3 dni raz w miesiącu, najczęściej od piątku do niedzieli. Studenci ostatnich lat kończą zajęcia w lutym lub w marcu. Odmienny tryb zastosowano dla kolegiów językowych, gdzie odbywają się cotygodniowe zajęcia trwające jeden dzień, zaś w pozostałe dni tygodnia odbywają się spotkania wieczorowe.

Analizując rozwój kierunków kształcenia, można zauważyć, że odmiennie niż na studiach dziennych, gdzie dokonał się on głównie w ostatnich latach, na studiach zaocznych był on częstszy i bardziej zróżnicowany. Zasadnicza zmiana dotyczyła wprowadzenia 5-letniego toku studiów, które dla większości kierunków wprowadzono w roku akad. 1982/83. O rok później studia tego typu uruchomiono na kierunkach bibliotekoznawstwa, geografii, biologii i na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Technicznym. Od początku badanego okresu prowadzona była rekrutacja na 14 kierunków studiów magisterskich, z czego 10 znajdowało się w ramach Wydziału Humanistycznego, a były to: filologia polska, filologia rosyjska, bibliotekoznawstwo, historia, pedagogika z wychowaniem obronnym, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza, pedagogika specjalna, wychowanie przedszkolne, nauczanie początkowe. Wydział Matematyczno-Fizyczno-Techniczny posiadał cztery kierunki: matematykę, fizykę, wychowanie plastyczne i wychowanie techniczne. Wydział Geograficzno-Biologiczny prowadził tylko dwa kierunki, tj. geografę i biologię.

Studenci podejmujący studia z pedagogiki specjalnej mieli możliwość wyboru jednej z następujących specjalizacji: rewalidację przewlekle chorych, rewalidację upośledzonych umysłowo, rewalidację głuchych i niedosłyszących. W roku akad. 1988/89 rozpoczęto rekrutację na 5-letnie studia magisterskie z nauk społecznych,

którą przerwano w 1991 r. W roku akad. 1990/91 zaprzestano rekrutacji na studia magisterskie z filologii rosyjskiej, wychowania technicznego i wychowania obronnego z przyczyn podobnych jak w przypadku studiów stacjonarnych. W przypadku bibliotekoznawstwa i informacji naukowej dwukrotnie w latach 1983/84 i 1991/92 Uczelnia zdecydowała o tym, by nie prowadzić rekrutacji.

Dużą popularnością cieszą się w Uczelni wszelkiego rodzaju studia uzupełniające i skrócone studia magisterskie. Praktycznie do roku akad. 1982/83 prowadzono nabór na 2-letnie studia uzupełniające drugiego stopnia dla absolwentów WSN. Poza absolwentami WSN przyjmowano także inżynierów, dla których uruchomiono kierunki: mechaniczny i elektryczny. Studia tego typu otwarto w Uczelni w roku akad. 1972/73 i cieszyły się one początkowo dużą popularnością¹¹. Jednak w latach osiemdziesiątych, ze względu na likwidację WSN, liczba kandydatów gwałtownie zmalała. Jeszcze w roku akad. 1980/81 prowadzona była rekrutacja na filologię polską, filologię rosyjską, historię, pedagogikę, pedagogikę z wychowaniem obronnym, geografię, matematykę oraz na kierunek elektrotechniczny i mechaniczny, w tym także prowadzona była rekrutacja w filii w Stalowej Woli¹². Łącznie przyjęto w tym roku 510 studentów. W roku następnym już tylko 132, a w roku akad. 1982/83 uruchomiono tylko pedagogikę z wychowaniem obronnym (37 osób), natomiast 4 kandydatów na filologię polską przyjęto na III rok studiów 4-letnich, podobnie jak i 4 kandydatów na matematykę, którym zaproponowano studia na III roku, i 3 kandydatów na filologię rosyjską¹³. Planowano jeszcze w 1987 r. uruchomić filologię rosyjską, ale nie było już kandydatów i studia tego typu wygasły.

Niesłabnącą popularnością cieszyły się 3-letnie studia magisterskie na podbudowie studium nauczycielskiego. W roku akad. 1985/86 przeprowadzono pierwszą rekrutację na nauczanie początkowe dla absolwentów z 1984 r., gdyż dla nich stworzono drożność studiów¹⁴. Od 1987 r. prowadzono już systematyczną rekrutację także na wychowanie przedszkolne dla absolwentów SN z 1985 r. i późniejszych. W dalszej kolejności uruchamiano, w 1989 r. – 3,5-letnie studia magisterskie z wychowania technicznego (w 1992 r. zaprzestano rekrutacji), a następnie 3-letnie studia z bibliotekoznawstwa i informacji naukowej, pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej i filologii romańskiej.

Od 1993 r. uruchomiono także studia zawodowe i licencjackie. Jako pierwsze rozpoczęło pracę kolegium języka angielskiego z półtorarocznym kursem kształcenia, a następnie 3-letnie studia zawodowe z pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, pedagogiki z wychowaniem obronnym i wychowania technicznego

¹¹ J. Krukowski, op. cit., s. 326.

¹² Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Technicznego opracowane przez Dziekanat.

¹³ Lista studentów studiów drugiego stopnia w roku akad. 1982/83, Materiały Działu Dydaktyki bez sygn.

¹⁴ Sprawozdanie dla GUS... 1985/86.

(z wychowania technicznego zaczęły też funkcjonować 2-letnie studia po SN). W 1994 r. przeprowadzono także nabór do kolegium języka francuskiego, na politologię i nauki społeczne. Ogólnie więc w roku akad. 1995/96 Uczelnia oferowała możliwość kształcenia w następujących kierunkach i specjalnościach: filologia polska, bibliotekoznawstwo i informacja naukowa, historia, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza oraz specjalna, wychowanie plastyczne, geografia, biologia, matematyka, fizyka. Studenci trzech ostatnich z wymienionych kierunków mieli możliwość ukończenia studiów po trzech latach z tytułem licencjata. W zakresie 3-letnich studiów magisterskich istniała możliwość wyboru: filologii romańskiej, politologii i nauk społecznych, pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, oraz kolegiów z języka angielskiego i francuskiego. W celu wprowadzenia drożności studiów, stworzono dla absolwentów kolegiów nauczycielskich 2-letnie studia magisterskie z filologii polskiej, 2,5-letnie z historii o specjalności studia europejskie i 2-letnie dla absolwentów Nauczycielskiego Kolegium Językowego w Gliwicach. W zakresie studiów zawodowych prowadzono nabór na politologię i nauki społeczne, wychowanie obronne, pedagogikę przedszkolną i wczesnoszkolną oraz kolegium języka angielskiego. Uczelnia prowadzi także studia magisterskie w punktach konsultacyjnych w Tarnowie w zakresie pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej oraz wychowanie techniczne (studia zawodowe) i w Nowym Sączu (pedagogika opiekuńczo-wychowawcza). Natomiast w filii WSP w Bielsku-Białej uruchomiono w ostatnim czasie studia w toku wieczorowym, 2-letnie magisterskie z matematyki i 3-letnie zawodowe z fizyki o specjalności informatyka.

Od 1990 r. otwarto także studia podyplomowe na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Technicznym i Geograficzno-Biologicznym. W roku następnym podobne studia uruchomiono na Wydziale Humanistycznym, a po podziale Wydziału w 1992 r. część kierunków znalazła się na Wydziale Pedagogicznym. Studia podyplomowe prowadzono w następujących kierunkach, fizyka, matematyka, wychowanie techniczne, geografia, ochrona środowiska, biologia, historia, bibliotekoznawstwo i informacja naukowa, pedagogika specjalna, terapia psychopatologiczna, logopedia i filologia polska. Od 1993 r. prowadzono także rekrutację w Przemyślu i Tarnowie. W tym też roku rozpoczęto nabór na kierunki: dziennikarstwo i opieka społeczna.

Studia doktoranckie prowadzone były na kierunku historia, a od 1995 r. także w Instytucie Filologii Polskiej.

Analizując liczebność poszczególnych kierunków, można zauważyć powolny wzrost liczby studentów, z wyjątkiem kierunków nauczania początkowego i wychowania przedszkolnego. Na nich od 1985 r. odnotowano powolny spadek liczby słuchaczy, w przypadku studiów magisterskich. Pomimo to kierunek nauczanie początkowe należy do najliczniejszych, gdyż w pierwszych latach badanego okresu średnio studiowało na nim 340 osób. Pomimo spadku liczby studiujących na

przestrzeni 15 lat średnio studiowało tu 260 studentów. Drugim co do liczebności kierunkiem jest pedagogika specjalna, ze średnią studentów 247. Szczególnie szybki wzrost liczby studiujących dał się odnotować od 1987 r. Kolejne miejsce zajmuje filologia polska ze średnią 243 studiujących. W roku akad. 1994/95 studiowała na tym kierunku rekordowa liczba 522 studentów. Dalsze miejsca zajmują: historia, ze średnią 214 studiujących rocznie, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza – 185 studentów, geografia i biologia ok. 176 studiujących. Na kierunku matematyki średnia ta wyniosła 131 osób. Najmniej, bo średnio 67 studentów rocznie studiowało fizykę¹⁵.

Najwięcej studentów odnotowano na Wydziale Humanistycznym. Jak wynika z danych w tabeli 15 od 1987 r. nastąpił szybki wzrost liczby studentów tego Wydziału, związany niewątpliwie z rozwojem studiów 3-letnich magisterskich na kierunkach pedagogicznych. Na pozostałych dwóch wydziałach w pierwszym pięcioleciu omawianego okresu odnotowujemy tendencję spadkową. Dopiero pewna stabilizacja nastąpiła w ostatnich latach. Natomiast większe perspektywy rozwojowe rysują się przed nowo powstałym Wydziałem Pedagogicznym. W obecnej chwili posiada on największą liczbę studiujących, a szczególnie szybki jej wzrost nastąpił w 1994 r. W dużej mierze było to wynikiem rozwoju studiów zawodowych i skróconych studiów magisterskich. W skali całej Uczelni liczba studentów na tego typu studiach ciągle wzrasta. Wzrost ten obrazuje zestawienie w tabeli 16, z którego wynika, że młodzież ta stanowi ponad 20% ogólnej liczby studiujących. Z danych w tabeli 17 widać, że szybki rozwój ilościowy dotyczy także studiów podyplomowych, na których pięciokrotnie wzrosła liczba studiujących. Znacznie mniejsza liczba studentów podejmuje studia fakultatywne. Średnio na studiach fakultatywnych studiuje rocznie ok. 400 studentów¹⁶. W latach dziewięćdziesiątych tylko na kierunku historia prowadzone były studia doktoranckie, na które uczęszczało 12 osób.

Tabela 15. Studenci studiów zaocznych według wydziałów

Rok	Wydział Humanistyczny	Wydział Pedagogiczny	Wydział Matematyczno-Fizyczny	Wydział Geograficzno-Biologiczny	Razem
1982	1725	-	487	357	2569
1983	1569	-	377	298	2244
1984	1499	-	348	306	2153
1985	1606	-	338	346	2290

¹⁵ Obliczenia na podstawie zestawień liczbowych studentów opracowanych przez poszczególne dziekanaty.

¹⁶ Stan studentów i absolwentów w latach 1990-1993 wg sprawozdania S-10. Materiały Działu Dydaktyki bez sygn.

1986	1449	-	356	347	2152
1987	1746	-	416	390	2552
1988	1935	-	425	428	2788
1989	2214	-	477	447	3168
1990	2287	-	514	439	3240
1991	2027	-	580	380	2987
1992	814	1344	409	355	2922
1993	1231	1471	460	486	3648
1994	1315	1782	436	500	4033

Źródło: Zestawienia liczbowe poszczególnych dziekanatów.

W przytoczonych danych statystycznych dotyczących ogólnej liczby studiujących uwzględniono także studentów punktów konsultacyjnych i filii Uczelni. Liczba studentów w punktach konsultacyjnych kształtowała się różnie. W 1991 r. w Tarnowie i Nowym Sączu studiowało 201 osób. W roku następnym liczba ta spadła o 131 studentów. W 1994 r., w związku z nowymi naborami i uruchomieniem studiów wieczorowych w Bielsku-Białej liczba studentów w tych ośrodkach wyniosła 307 osób.

Tabela 16. Liczba studentów 2- i 3-letnich studiów magisterskich i studiów zawodowych w stosunku do ogólnej liczby studentów na studiach zaocznych

Rok akademicki	Liczba studentów		
	ogółem	na studiach skróconych magisterskich i zawodowych	%
1990/91	3240	444	13,7
1991/92	2987	527	18
1992/93	2922	442	15,1
1993/94	3648	751	19,5
1994/95	4033	1054	26,1

Źródło: Zestawienia liczbowe Działu Dydaktyki.

Tabela 17. Studenci studiów podyplomowych w latach 1990-1995

Rok akademicki	Wydział				Razem
	Humanistyczny	Pedagogiczny	Matematyczno-Fizyczny	Geograficzno-Biologiczny	
1990/91	211	-	30	21	262
1991/92	177	-	64	42	283
1992/93	227	67	51	64	342
1993/94	454	345	176	83	1058
1994/95	689	291	220	135	1335

Źródło: Zestawienia liczbowe Działu Dydaktyki.

Wśród młodzieży studiów zaocznych znaczny procent stanowili studenci z rodzin robotniczych. W drugiej połowie lat osiemdziesiątych stanowili ponad połowę przyjmowanych na pierwszy rok studiów, a największy ich odsetek na pierwszych latach odnotowano w roku akad. 1986/87, kiedy stanowili równo 60%. Porównując te dane z ustaleniami odnośnie studiów stacjonarnych okazuje się, że wśród studentów zaocznych było procentowo więcej młodzieży pochodzenia robotniczego. Także młodzież chłopska stanowiła większy odsetek studiujących na studiach zaocznych niż na stacjonarnych. W roku akad. 1983/84 wśród przyjętych na studia znajdowało się 20% studentów ze wsi. Ich udział procentowy maleje w następnych latach i w 1990 r. młodzież ta stanowiła już tylko 16,3%¹⁷.

Analizując skład studentów zaocznych pod względem płci, można uznać, że procentowo liczba kobiet była tam wyższa niż na studiach dziennych. Jeszcze w połowie lat osiemdziesiątych kobiety stanowiły 76% studiujących, ale już pod koniec tego dziesięciolecia liczba ich wzrosła do 80%¹⁸.

Tabela 18. Sprawność nauczania na kierunku fizyka.
Studia zaoczne 5-letnie magisterskie

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1983	22	1988	27	122,7
1984	13	1989	21	161,5
1985	-	1990	8	-
1986	7	1991	9	128,5
1987	18	1992	10	55,5
1988	-	1993	12	-
1989	9	1994	16	177,7

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Matematyczno-Fizycznego opracowane przez Dziekanat.

¹⁷ Obliczenia na podstawie Sprawozdania dla GUS... lata 1981-90.

¹⁸ Tamże.

W celu dokonania oceny sprawności na studiach zaocznych magisterskich, wybrano po jednym kierunku z każdego wydziału. W przypadku studiów z fizyki, trudno wyciągnąć konstruktywny wniosek (zob. tabela 18). Dwukrotnie w badanym okresie nie uruchomiono kierunku ze względu na brak kandydatów, mimo to jednak co roku kierunek ten kończyła niewielka liczba absolwentów, co wskazuje na brak terminowości w finalizowaniu prac magisterskich. Z zestawień widać też, że kierunek ten nie cieszył się zbyt dużą popularnością. Efektywność studiów na biologii kształtuje się poniżej średniej uczelnianej. Niemniej w ostatnich latach dał się zauważyć znaczny postęp, jeżeli chodzi o dyscyplinę studiów, gdyż coraz większa liczba kandydatów kończy studia w terminie. Zadawalające wyniki osiągnięto także na pedagogice opiekuńczo-wychowawczej (zob. tabela 20).

Z czterech prezentowanych kierunków najlepsze wyniki osiągnięto na historii (tabela 21), gdzie interesujący nas wskaźnik przekroczył średnią uczelnianą (zob. tabela 22).

Ogólnie możemy stwierdzić, że studenci zaoczeni osiągalni lepsze wyniki końcowe niż studenci stacjonarni. Liczba absolwentów poszczególnych kierunków jest proporcjonalna do ich liczebności (zob. tabela 23). Najwięcej absolwentów ukończyło nauczanie początkowe, pomimo wspomnianego już wcześniej spadku liczby studentów na 5-letnich studiach magisterskich. Bez porównania mniej absolwentów zanotowano na kierunku wychowanie przedszkolne. Dopiero po połączeniu nauczania początkowego z wychowaniem przedszkolnym wzrosło zainteresowanie tym kierunkiem, jak i liczba absolwentów. Dalsze miejsca pod względem wypromowanych studentów zajmuje pedagogika specjalna, biologia, filologia polska i historia, gdzie w ostatnich latach nastąpił dość szybki wzrost liczby absolwentów.

*Tabela 19. Sprawność nauczania na kierunku biologia.
Studia zaoczne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1983	32	1988	22	68.7
1984	42	1989	28	66.6
1985	43	1990	32	74.4
1986	44	1991	42	95.4
1987	45	1992	36	80
1988	48	1993	35	72.9
1989	47	1994	38	80.8

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Geograficzno-Biologicznego opracowane przez Dziekanat.

*Tabela 20. Sprawność nauczania na kierunku pedagogika opiekuńczo-wychowawcza.
Studia zaoczne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1983	24	1988	37	154,1
1984	52	1989	33	63,4
1985	30	1990	30	100,0
1986	30	1991	30	100,0
1987	34	1992	36	105,8
1988	31	1993	29	93,5
1989	85	1994	83	97,6

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego i Wydziału Pedagogicznego opracowane przez Dziekanaty.

*Tabela 21. Sprawność nauczania na kierunku historia.
Studia zaoczne 5-letnie magisterskie*

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1983	37	1988	28	75,6
1984	46	1989	40	86,9
1985	45	1990	42	93,3
1986	52	1991	44	84,6
1987	44	1992	53	120,4
1988	43	1993	40	93
1989	49	1994	45	91,8

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów Wydziału Humanistycznego opracowane przez Dziekanat.

Tabela 22. Ogólna sprawność nauczania na studiach magisterskich 5-letnich (studia zaoczne)

Rok rozpoczęcia	Liczba studentów na I roku	Rok ukończenia	Uzyskane dyplomy	
			liczba	%
1983	425	1988	382	89,9
1984	495	1989	422	85,2
1985	487	1990	438	89,9
1986	488	1991	275	56,3
1987	423	1992	453	107,0
1988	517	1993	429	82,9
1989	615	1994	619	100,0

Źródło: Zestawienia liczbowe opracowane przez dziekanaty.

Zestawienia liczby absolwentów w skali całej Uczelni wskazują na tendencje wzrostowe, aczkolwiek wahania pomiędzy poszczególnymi latami są dość znaczne. Niemal zupełny brak absolwentów w 1987 r. był wynikiem przejścia z cztero- na pięcioletni tok studiów.

Tabela 23. Absolwenci studiów magisterskich 4- i 5-letnich (studia zaoczne)

Nazwa kierunku	Rok													Ra- zem
	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	
Filologia polska	26	25	35	14	48	-	34	45	66	41	40	43	72	489
Filologia rosyjska	10	7	27	1	21	-	29	32	29	21	20	20	30	247
Biblioteko- znawstwo i infor- macja naukowa	19	24	24	30	37	-	-	17	14	18	21	24	22	250
Historia	17	14	20	19	40	-	28	42	42	44	53	40	45	404
Pedagogika opie- kuńczo-wycho- wawcza	-	-	32	35	45	-	22	37	33	30	36	29	83	382
Pedagogika spe- cjalna	61	66	66	69	80	-	38	29	30	44	35	49	49	616
Nauczanie po- czątkowe	69	71	77	67	94	-	58	49	30	37	39	27	62	680

Wychowanie przedszkolne	46	43	26	28	22	-	28	21	21	14	50	19	46	364
Pedagogika z wychowaniem obronnym	21	23	30	24	32	-	33	31	35	24	22	27	15	353
Nauki społeczne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17	42	59
Wychowanie plastyczne	-	-	-	12	13	3	15	13	13	22	19	26	36	172
Wychowanie techniczne	8	8	16	14	30	10	18	21	19	22	-	23	26	215
Matematyka	48	32	27	14	11	-	16	17	30	18	22	11	18	264
Fizyka	9	8	10	11	8	6	11	16	14	2	12	7	12	126
Biologia	44	32	43	29	37	5	28	28	32	42	36	35	38	429
Geografia	15	35	28	34	36	5	24	24	30	58	48	32	23	392
Razem	393	388	461	401	554	29	382	422	438	399	453	429	619	5442

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów i absolwentów poszczególnych wydziałów opracowane przez dziekanaty.

Tabela 24. Absolwenci studiów zaocznych w latach 1982-1995

Wydział	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Humanistyczny	269	273	337	285	419	-	320	341	390	436	134	144	172
Pedagogiczny	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	309	314	369
Matematyczno-Fizyczny	118	100	91	125	183	19	199	160	63	64	95	50	99
Geograficzno-Biologiczny	72	78	72	69	73	10	40	52	62	100	84	67	61
Razem	459	451	500	479	675	29	559	553	515	600	622	575	692

Źródło: Zestawienia liczbowe studentów i absolwentów poszczególnych wydziałów opracowane przez dziekanaty.

Tabela 25. Studenci i absolwenci Uczelni w latach 1982-1995

Rok	Liczba studentów			Podyplomowe	Liczba absolwentów		
	Razem	Stacjonarne	Zaoczne		Razem	Stacjonarne	Zaoczne
1982	5513	2944	2569	-	846	387	459
1983	5451	3207	2444	-	832	381	451
1984	5600	3447	2153	-	995	495	500
1985	5945	3655	2290	-	884	365	479
1986	5957	3805	2153	-	1075	400	675

1987	6516	3964	2552	-	570	541	29
1988	6749	3961	2788	-	1229	670	559
1989	7231	4093	3138	-	1273	710	563
1990	7944	4442	3240	262	1067	552	515
1991	7710	4428	2987	283	1215	615	600
1992	7585	4309	2922	342	1267	645	622
1993	9035	4318	3648	1058	1324	749	575
1994	9872	4504	4033	1335	1493	811	682
Razem	91108	51081	36910	3280	14040	7321	6719

Źródło: Zestawienia liczbowe opracowane przez poszczególne dziekanaty.

Z przytoczonych danych można wyciągnąć ogólne wnioski, które wskazują, że krakowska WSP cieszy się stosunkowo dużą popularnością, o czym świadczy wzrastająca ciągle liczba studentów na studiach dziennych i niewiele mniejsza – zwłaszcza w ostatnich latach – liczba studentów na różnego typu studiach zaocznych. W interesującym nas okresie przewinęło się przez Uczelnię 53770 studentów stacjonarnych i 40951 studentów zaocznych. Wypromowanych zostało 14013 magistrów, z czego 6706 na studiach zaocznych. Jest to spora liczba kwalifikowanych nauczycieli, która wzmocniła polską oświatę w ostatnich czternastu latach.